

KURENDA

KURJI DIECEZJALNEJ WILEŃSKIEJ.

COMMISSIONE CARDINALIZIA

per il monumento alla venerata memoria

di

Papa Benedetto XV

nella Basilica Vaticana.

—□—

Ill. me ac Rev. me Domine,

Consilium Cardinalium, quod quidem, de mandato D. N. PII PP. XI, monumentum in memoriam magni illius charitatis et pacis Pontificis, Benedicti XV, in Vaticana Basilica extruendum curat, Amplitudinem Tuam de re certiorum facit; cumque probe noverit in qua ipse cum grege condicione rerum veriseris, Tibi significat se cuiusvis generis stipem, etiam minimam, libenter accepturum esse; ita enim opus pietatem testabitur, filiorum omnium, erga patrem desideratissimum, qui, vestigia premens Servatoris Jesu, transit beneficiendo.

Ac fore confidens ut quamplurimi, hortationi Tuæ, libenter respondeant, hoc Cardinalium Consilium, largitoribus singulis iam nunc grates agens ac benedicens, ad rem efficiendam aggreditur.

Datum Romæ, die XXIV mensis Januarii MCMXXIV.

† Alphonsus Mistrangelo.

Ill. mo ac Rev. mo Domino

GEORGIO MATULEWICZ,

Episcopo Vilnensi.

W myśl powyższej odezwy oraz pisma J. E. Nuncjusza Apostolskiego z dn. 12 m. b. polecamy Wielbnemu Duchowieństwu uświadomić ludność o projektowanym wzniesieniu pomnika ś. p. Benedyktowi XV, Papieżowi miłości i pokoju. Ileż to razy okazał on swe serce, pełne miłosierdzia, wspierając nas w czasie wszechświatowej wojny nie tylko swemi i całego świata modłami, lecz i hojną pomocą materjalną. Za panowania jego zostały skruszone pęta naszej niewoli. On przysłał do nas swego przedstawiciela, który obecnie zasiada na Stolicy Piotrowej. Imię ś. p. Papieża Benedykta XV pozostanie u nas na zawsze we wdzięcznej pamięci. To też nie wąpimy, że każdy z kapłanów chętnie złoży na cel powyższy ofiarę wedle możności swojej i gorąco do tego zachęci wiernych. Zebrane ofiary należy przesać do Kurji w końcu miesiąca czerwca r. b.

† Jerzy, bp.

Wilno, dn. 24 maja 1924.

JERZY MATULEWICZ

**z Bożego zmiłowania i Stolicy Apostolskiej łaski Biskup Wileński.
Umiłowanym w Chrystusie Kapłanom, całemu Duchowieństwu i Wier-
nym diecezji Wileńskiej**

Pozdrowienie w Panu i Pasterskie Błogosławieństwo.

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego daje Mi szczęśliwą sposobność zwrócenia uwagi Waszej na jeden bardzo ważny i wielki obowiązek, jak kapłanów tak również każdego dobrego katolika — przyczyniania się, wedle sił i możliwości, do szerzenia naszej Wiary świętej po całym świecie i ugruntowywania jej w umysłach i sercach wiernych. Obowiązek to wielki i święty, nakazany nam przez samego Zbawiciela w poleceniu i rozkazie, dany nienigdy Apostołom: „Idąc na wszystkie światy, opowiadajcie Ewangelię wszemu stworzeniu”; ten rozkaz rozciąga się do wszystkich wiernych w takiej mierze i stopniu, do jakiego każdy z nas powołany został — do opowiadania Ewangelji słowem, życiem, modlitwą, ofiarą. Otrzymaliśmy bowiem wszyscy „moc Ducha Świętego”, abyśmy byli „świadkami” Jezusa Chrystusa „aż do krańców ziemi”.

Na świecie wielu jest jeszcze takich, którzy nie znają nauki Jezusa Chrystusa, wielu takich, którzy tę naukę fałszują, idąc za zwodniczymi tego świata hasłami, lub ulegając skażonej grzechem natury podszeptom, wielu też takich, którzy od Wiary św. odstępują, lub w grzechach i niegodziwościach pogrążeni, Wierze i samemu Chrystusowi Panu ujmę przynoszą. A jednak wszystkim ta Wiara do zbawienia jest konieczna, bo „kto uwierzy i ochrzci się, ten zbawion będzie” tylko.

Wiara prawdziwa, Wiara katolicka, zapewniając zbawienie wieczne, przyczynia się też do postępu doczesnego pojedynczych ludzi, narodów i ludzkości całej. Spójrzajcie, Moi Drodzy, na te kraje, gdzie światło Ewangelji nie zaświtało dotąd, lub na te, gdzie wróg rodzaju ludzkiego to światło przyćmić usiłuje; czy tam kwitnie życie prawdziwie ludzkie, czy się szerzy prawdziwa oświata, czy ludzkość postępuje?..

Mając to wszystko na względzie, każdy kapłan katolicki, jak i każdy wierny powinien wedle możliwości i sił dokładać wszelkich starań, by jak najwięcej ludzi znało i kochało Boga, by jak najwięcej należało do Królestwa Chrystusowego, którym jest Kościół św. katolicki. Atoli nie każdy może pracować bezpośrednio nad tego Królestwa szerzeniem, może jednak pomagać w tej pracy i to bardzo wydatnie, pozostając na tem miejscu i przy tych obowiązkach, przy których go Pan Bóg postawił.

Oto stawiam Wam przed oczy sposobność do tej pomocy: kapłanom i wszystkim osobom duchownym, oraz seminarjum naszego diecezjalnego wychowañcom tak gorąco zalecony przez Ojca św. Benedykta XV w liście Apost. z d. 30 listopada 1919 „Związek Misyjny Kleru”, istniejący, na mocy tegoż listu, i w naszej diecezji. Zadaniem tego Związku jest popieranie modlitwą i ofiarą działalności misyjnej Kościoła, środkiem zaś, jak to wskazuje Stolica Ap., wpływanie na szersze masy społeczeństwa katolickiego przez takie związki i stowarzyszenia religijne, jak „Apostolstwo Modlitwy”, „Dzieło Rozkrzewienia Wiary”, „Diecjęstwa Jezus”, „Św. Piotra Klawera” i t. p. Wszystkim zaś Wiernym diecezji naszej wileńskiej najgoręcej pole-

cam zapisywanie się do wyżej wymienionych Stowarzyszeń, a nadewszystko do „Stowarzyszenia Rozkrzewienia Wiary“, Dzieciństwa Jezus“, Apostolstwa Modlitwy i t. p. zalecone pismem mojem z d. 12 lipca 1922 r.

Szerokie pole działania cichego, ale bardzo owocnego, mają tu niewiasty katolickie, które w swych rodzinach i otoczeniu łatwiej mogą szerzyć wzniosłe posłannictwo apostolstwa chrześcijańskiego; im to przedewszystkiem kładę na serce pracę pod wzniosłym hasłem szerzenia Królestwa Chrystusowego na ziemi, które jedynie zapewnić może tak pożądany pokój.

Dla łatwiejszego wykonania zadań przez wyżej wymienione Stowarzyszenia, niniejszem ustanawiam w Kurji Diecezjalnej wileńskiej specjalny „Urząd do Związków i Stowarzyszeń religijnych“, którego zadaniem będzie kierowanie ich działalnością w zależności od naznaczonych przez Ordynarjat Kierowników poszczególnych związków i stosownie do specjalnej Ustawy.

Zalecając Wam, umiłowani w Chrystusie, polecane przez Zbawiciela naszego sprawy, nie tylko to Królestwo Boże mam na względzie, które się objawia w Kościele widzialnym, lecz i to przedewszystkiem Królestwo Boże w sercach Waszych; te serca Wasze strzeżcie od niewiary, zwątpienia i grzechu, sami stańcie na wysokim świeczniku cnoty chrześcijańskiej, jeżeli innym chcecie do tej cnoty drogę wskazywać, sami bądźcie ściśle zjednoczeni z Chrystusem, Panem naszym, jeżeli innych chcecie do Niego pociągać. Z drugiej strony jestem pewny, że ci, którzy rozumieją wysokie zadanie Apostolatu chrześcijańskiego, sami zapłoną gorącą miłością ku Chrystusowi Panu, a życie swe na zawsze zbawczej nauce Jego oprą, ku doczesnemu i wiecznemu swemu pożytkowi.

Niech Zbawca nasz, któregośmy Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie niedawno rozważali, łaską swoją to sprawi, aby wszyscy zrozumieli należycie to, com w tych krótkich słowach chciał wypowiedzieć i gorąco tem się przejęli, co aby się stało, zanosząc z pokorą przed tron Najwyższego modły a wzywając łaski „zstępującego na nas Ducha Świętego“, wszystkim Braciom Kapłanom i umiłowanym w Chrystusie diecezji naszej Wiernym z serca udzielam Pasterskiego błogosławieństwa.

Dan w Wilnie dn. 22 maja 1924 r.

List niniejszy zechcą WW. Księża proboszczowie odczytać z ambon w uroczystość Zesłania Ducha Św. albo w następną niedzielę.

(—) JERZY, Bp.

Ustawa Urzędu do Spraw Związków i Stowarzyszeń religijnych przy Kurji Diecezjalnej Wileńskiej.

1.

W Kurji Diecezjalnej Wileńskiej, stosownie do kan. 373, ustanawia się „Urząd do spraw Związków i Stowarzyszeń religijnych“.

2.

Zadaniem tego Urzędu jest kierowanie sprawami Związków i Stowarzyszeń religijnych stosownie do kan. 684—699 i 707—719.

3.

Urząd czynności swe wykonywa w porozumieniu z wyznaczonymi do poszczególnych zrzeseń kierownikami (dyrektorami).

4.

Zadanie to wykonywa przez: a) udzielanie odpowiednich informacji, b) wypracowywanie i przystosowywanie do warunków miejscowych ustaw i wyjednywanie ich potwierdzeń, c) prowadzenie ksiąg i wykazów istniejących w diecezji Związków i Stowarzyszeń i t. p.

5.

Poszczególne instytucje przesyłają na potrzeby Urzędu 3 (5?)% składek członkowskich.

6.

Urząd pozostaje w całkowitej zależności od Ordynarjatu i pod kierunkiem Kanclerza Kurji.

Obwieszczenie Rady Diecezjalnej Związku Misyjnego Kleru.

Uchwałą posiedzenia Rady Diecezjalnej „Związku Misyjnego Kleru“ z d. 29 lutego r. b. Oddział Związku na Grodzieńszczyznę zostaje skasowany i przyłączony do Centrali w Wilnie. Składki i ofiary odtąd należy przysyłać na ręce skarbnika Związku ks. prałata Jana Uszyłły (Wilno, R-Kat. Seminarjum Duchowne).

Ks. L. Żebrowski, Wice-Dyrektor,
Kierownik Oddziału Związku na Grodzieńszczyznę,

Wilno, dn. 15 marca 1924 r.

BISKUP WILEŃSKI.

Wilno, dn. 22 maja 1924 r.

Do przewielebnych XX. Dziekanów i Proboszczów diecezji Wileńskiej.

Urzędy administracyjne nieraz zwracały uwagę Kurji, że niektórzy XX. Proboszczowie posługują się przy wydawaniu dokumentów pieczęcią z napisem rosyjskim albo też wydają odpisy metryk i zaświadczenia metrykalne w języku rosyjskim lub innym. Stąd wywłazuje się niepotrzebna korespondencja z władzami świeckimi, zarówno ubliżająca i władzy duchownej i podwładnemu duchowieństwu, nie stosującemu się do wydanych zarządzeń.

Metryki mają być zapisywane zgodnie z wzorem podanym na pierwszej stronie księgi. Jeżeli metryka z lat ubiegłych nie była zapisana w języku polskim, dosłowny odpis jej, pagina fracta, powinien mieć tłumaczenie polskie, którego dokładność stwierdza podpisujący metrykę. Jeżeli się wydaje zaświadczenie metryczne w formie skróconej, dokument ten powinien być napisany również w języku polskim.

Stosownie do okólnika Ordynarjatu z dn. 22. IX. 1916 r. Nr. 980 pieczęcie nie mogą mieć napisów rosyjskich. Wzory napisów na pieczęciach polskich i łacińskich podane są na str. 60 N-ru 5 Kurendy z r. 1923. Należy tylko w otoku, zamiast „*Sigillum ecclesiae parochialis N*“, umieszczać napis: „*Ecclesia paroecialis (e. gr. S. Petri Ap. in Przełom.)*“, w tarczy zaś może być wyobrażenie tytularnego Patrona, krzyż albo monogram N. Panny Marii. Innych pieczęci używać nie wolno.

Powyższe zarządzenie powinno być ściśle przestrzegane. PWXX. Dziekani mają czuwać nad zachowaniem tych przepisów w swoich dekanatach.

(—) † Jerzy, Bp.

(—) X. Chalecki,
Kancierz Kurji.

Na sesjach Dostojnego Komitetu Biskupów w dniu 20 i 21 marca r. b. były powzięte następujące zarządzenia, dotyczące szkół średnich:

15-o. *Misje*. Minister W. R. i O. P. prosi, aby, jeżeli będą w parafjach misje, wygłaszano specjalne nauki dla dzieci, i zawiadamia, że dzieci szkolne tylko na te nauki będą uwalniane.

18-o. *Związek Sodalicyj Marjańskich Szkolnych* całego kraju narazie nie może być wprowadzony w życie, natomiast mogą się zjeżdżać delegaci poszczególnych sodalicyj bez formalnego związku, któryby się sprzeciwiał zasadom dotąd przez Ministerstwo W. R. i O. P. przestrzegany mianowicie, aby nie dopuszczać do żadnych międzyszkolnych związków wśród młodzieży szkolnej.

20-o. Zwrócono uwagę na małą liczbę szkół średnich o typie klasycznym i postanowiono zebrać potrzebny materiał, aby wystąpić z odpowiednim wnioskiem do Ministerstwa W. R. i O. P.

„Wice-Minister Skarbu oświadczył, 1) że duchowieństwo jest narazie nie obowiązane do wnoszenia zaliczek na podatek majątkowy, 2) że co do samego podatku nastąpi dopiero wyjaśnienie ministerstwa“.

(Z protokołu Komitetu Biskupów d. 20 i 21. III. 1924).

Ksiądz Rokoszny z diecezji Sandomierskiej otrzymał nominację ministerjalną na członka Komisji Cenzuralnej ksiąg szkolnych.

Marszruta wizyty pasterskiej J. E. Biskupa Wileńskiego w dekanacie Oszmiańskim.

M-c czerwiec 12—przyjazd do Żupran, 14—odjazd wieczorem do Sól; 15, 16, 17 — Soły i Daukszyski; 18 — odjazd do Wilna; 21 wieczorem z Wilna do Borun; 22 — Boruny; 23 — odjazd po południu do Węsławier-
niąt; 24 wieczorem odjazd do Smorgoń; 25 — odjazd wieczorem do Bie-
nicy; 27 — Łosk (poświęcenie kościoła); 28 rano — wyjazd do Krewa
i odjazd wieczorem do Zabrzezia; 29 — odjazd wieczorem do Bohdanowa;
30 — odjazd wieczorem do Holszan.

M-c lipiec 2 — odjazd wieczorem z Holszan do Narwiliszek; 3 — od-
jazd wieczorem do Grauzyszek; 5 — odjazd wieczorem do Oszmiany;
8 — odjazd wieczorem do Murowanej - Oszmianki; 10 — odjazd wieczorem
do Cudzieniszek; 11 — odjazd wieczorem do Gudohaj; 13 — powrót do
Wilna.

Marszruta wizyty pasterskiej J. E. Biskupa Sufragana w dekanacie Wołkowyskim.

Wyjazd z Wilna w niedzielę d. 25 maja. Wołkowysk 26—28. Roś
28—30. Pieski 30 maja. Strubnica 31 maja — 1 czerwca. Krzemienica 2—4.
Zelwa 5. Międzyrzecz 6—7. Łysków 8. Porozów 9—11. Łopienica 12.
Mścibów 13—14. Szydłowicze 15—17. Hniezno 18. Wołkowysk 19 czerwca.

Zmiany w składzie osobistym Duchowieństwa.

X. Audycki Antoni przeniesiony z Szudziałowa do Zaniewicz, X. Banier-
wicz Wincenty — z Hoży do Kiemieliszek, X. Błażejewicz Piotr — z Rykont
do Trab, X. Bobel Stanisław — z Postaw do Duniłowicz, X. Borkowski
Benedykt — z Choroszczy do Rudki, X. Chlewiński Edmund — z Zanie-
wicz do Szudziałowa, X. Cikota Andrzej mianowany proboszczem w Dru-
i, X. Dobrski Zygmunt — prefektem szkół w Lidzie, X. Drozdowski Feliks
przeniesiony z Rohotny do Kossowa, X. Eydziatowicz Juljan — z Kalwarji
do Nowej Wilejki, X. Eyner Ignacy — z Żyrmun do Domanowa, X. Eysy-
mont Jan mianowany proboszczem w Małorycie, X. Giegowd Antoni prze-
niesiony z Rudziszek do Dziewieniszek, X. Hajdukiewicz Józef mianowany
proboszczem w Konstancy nowie dek. dziśnieńskiego, X. Hermanowicz Boles-
ław przeniesiony z Kalwarji do Iwja, X. Hryniewski Stanisław — z Głębo-
kiego do Lacka, X. Hrynkiewicz Franciszek mianowany moderatorem diecezjal-
nym sodalicyi Marjańskiej, X. Iwanczyk Longin przeniesiony ze Zdzięcioła
do Kalwarji, X. Janowicz Bolesław — z Kiemieliszek do Hoży, X. Jurkie-
wicz Juljan — z Gawja do Rudziszek, X. Korycki Jan mianowany pro-
boszczem w Krewie, X. Koziell Jan — proboszczem w Gawju, X. Kropi-
nicki Józef — proboszczem w Krzywiczach, X. Linart zwolniony z obo-
wiązków proboszcza w Dziewieniszkach, X. Łopatto Mieczysław przeniesiony

z Grodna do kościoła WWSS. w Wilnie, X. Łozowski Bolesław — z Lidy do Ostrej Bramy, X. Kan. Maciejewicz Stanisław mianowany wlytatorem szkół w Wilnie. X. Makarewicz Tadeusz przeniesiony z Nowej Wilejki do Kalwarji, X. Malawski Władysław, z diec. mohyl., mianowany prefektem w Wołkowysku, X. Malinowski Hipolit — proboszczem w Kamionce, X. Malinowski Józef przeniesiony z Bielicy do Rendzinowszczyzny, X. Markowicz Władysław — z Rendzinowszczyzny do Szereszewa, X. Nurkowski Waclaw mianowany proboszczem w Postawach, X. Odlanicki Poczubut Jerzy przeniesiony z Krzemienicy do Lidy, X. Ołdziejewski Adolf — z Wołkołaty do Sidry, X. Ostaniewicz Stefan mianowany proboszczem w Łużkach, X. Pieślak Aleksander, diec. łuckiej, mianowany proboszczem w Zadziwciu, X. Kan. Pietranis Justyn przeniesiony ze Święcian do Daugieliszek, X. Puciłowski Józef — z Kossowa do Rohotny, X. Raczkowski Joachim — z Kamionki do Lipniszek, X. Rogowski Kazimierz — z Kalinówki do Dobrzyniewa, X. Romecki Adolf — z Krzewa do Mołodeczna, X. Rowiński Józef — z Mołodeczna do Szarkowszczyzny, X. Samusioneck Michał mianowany proboszczem w Rykontach, X. Sawicki Mieczysław przeniesiony z Sidry do Wołkołaty, X. Stalewski Kazimierz — z Szereszewa do Bielicy, X. Swil Antoni — z Dobrzyniewa do Kalinówki, X. Sztafiński Zygmunt mianowany proboszczem w Daukszyszkach, X. Szyroki Stanisław przeniesiony z Parafjanowa do Janowa Sokólskiego, X. Dziekan Teżyk Bolesław — z Duniłowicz do Parafjanowa, X. Trukan Kazimierz mianowany prefektem w Święcianach, X. Wierzbicki Benedykt wyjechał do Ameryki, X. Wierzbowski Aleksander przeniesiony z Lacka do Żyrmun, X. Wojczunas Józef — z kościoła św. Rafała do Ostrej Bramy w Wilnie, X. Wojszutis Nikodem — z Daugieliszek do Święcian, X. Zienkiewicz Antoni — z Drui do Głębokiego.

Zmarli: ś. p. X. Zenon Jakuć, proboszcz parafji Szarkowszczyzna, zmarł dn. 9 stycznia r. b.; ś. p. X. Aleksander Piekunko, proboszcz parafji Domanów, zmarł dn. 18 marca r.; ś. p. X. Izydor Cybulski, proboszcz parafji Janów, zmarł dn. 3 kwietnia r. b.; ś. p. X. Jan Kondrat, proboszcz parafji Traby, zmarł dn. 6 kwietnia r. b. Requiescant in pace!

Mija już 8 lat od śmierci ś. p. X. Prałata Kurczewskiego, Kaznodziei i badacza dziejów Kościoła naszego kraju. Dotychczas grób przedwcześnie zgasłego kapłana zdobi skromny drewniany krzyż. Wojna i przewroty w kraju nie pozwoliły na trwalsze uczczenie pamięci zmarłego. Obecnie gdy wchodzimy na drogę życia bardziej normalnego, w gronie przyjaciół i byłych uczniów wybitnego Profesora powstała myśl wzniesienia pomnika na jego grobie.

Wszyscy, komu jest drogą pamięć ś. p. X. Prałata Kurczewskiego, zechcą nadsyłać do Kurji na powyższy cel składki wraz ze swemi uwagami i projektami. Ofiary od osób świeckich będą przyjęte z uznaniem.

Przedstawiciele Organistów diecezji wileńskiej złożyli Jego Ekscelencji Księdzu Biskupowi memorjał z prośbą o zwrócenie uwagi na potrzeby organistów, zwłaszcza zaś na poprawienie ich warunków materialnych.

Każdemu wiadomo, iż warunki te w wielu wypadkach nie są świetne, wskutek tego jednostki lepsze i zdolniejsze, zamiłowane w muzyce i śpiewie kościelnym, fachowo przy tem odpowiednio przygotowane, porzucają swój fach, by sobie znaleźć innego bardziej odpowiadającego ich uzdolnieniu zajęcia. Cierpi na tem bardzo stan muzyki kościelnej i okazałość służby Bożej w kościołach naszych.

Postulaty, złożone przez organistów, sprowadzić się dają do następujących zasadniczych punktów: 1. W całej diecezji parafje, pod względem uposażenia, mają być rozsegregowane na kategorie. 2. Kandydaci na stanowiska organistów mają być badani przez specjalną komisję co do kwalifikacyj ogólnych i w stosunku do kategorii parafji. 3. Pobory organisty określają się w następujący sposób: 30% w parafjach z jednym kapłanem, 25% — z dwoma i 20% z trzema od brutta pobieranego za wszystkie posługi duchowne, za które zwykle się płaci; organista również pobiera dochody z kancelarii parafjalnej. 4. Proboszcz daje organiście mieszkanie złożone najmniej z dwóch pokoi i najniezbędniejszych ubikacyj. 5. Księga rachunkowa proboszcza ma być dostępna dla organisty, dla jego osobistej wiadomości. To są główne i zasadnicze postulaty; inne są mniejszej wagi.

J. E. Ksiądz Biskup do porozumienia się z przedstawicielami organistów wyznaczył Komisję, złożoną z następujących osób: ks. kan. Adamowicza, ks. Jana Kretowicza, prob. bernardyńskiego w Wilnie, ks. Tadeusza Makarewicza, prob. kalwaryjskiego i ks. Franciszka Bielawskiego, wik. Bazyliki Katedralnej Wileńskiej.

Przychylając się do prośby przedstawicieli organistów, J. E. Ksiądz Biskup chciałby jednak zasięgnąć zdania P-go Duchowieństwa diecezji wileńskiej co do sposobów przyścia z wydatniejszą pomocą organistom w kierunku polepszenia ich stanu materialnego. To też Kurja niniejszem poleca P-nym księżom Dziekanom całej diecezji wileńskiej dokładne rozpatrzenie i omówienie sprawy uposażenia organistów na konferencjach dekanalnych i złożenie Kurji w najbliższym czasie szczegółowo opracowanych i umotywowanych wniosków. Wnioski te Komisja wyżej wymieniona przyjmie za podstawę przy opracowaniu zasad dotyczących stanowiska i uposażenia organistów w całej diecezji Wileńskiej.

Delegat Rządu dn. 26/II r. b. L. 1459/II powiadamia Kurję, że „z doniesień władz Skarbowych wynika, iż duchowieństwo nie zastosowuje się do rozporządzenia Min. Spr. Wewn. i Skarbu z dnia 20/XII 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6 poz. 39) w sprawie współdziałania urzędów stanu cywilnego i urzędów gminnych przy wymiarze podatku spadkowego. Ze względu na to, iż niezastosowywanie się do powyższego rozporządzenia naraża Skarb Państwa na znaczne straty, uprasza o wydanie polecenia podległemu duchowieństwu nadsyłania wykazu wypadku śmierci, po upływie każdego miesiąca odnośnym urzędom skarbowym”.

W powyższej sprawie Kurja podała Wielbnemu Duchowieństwu wskazówki w Kurendzie Nr. 6 z r. 1923 na str. 77 — 78.

M. S.
IZBA SKARBOWA
V WYDZIAŁ

Wilno, dn. 30. IV. 1924 r.

L. 1340/V.

Do Wileńskiej Kurji Diecezjalnej.

Ze sprawozdań Urzędów Skarbowych wynika, iż do tych Urzędów wpływają zaświadczenia metryczne niedostatecznie opłacone stemplem.

Uprzejmie wyjaśniam, iż zarówno wystawcy jak i odbiorcy tego rodzaju dokumentów za nieopłacenie lub niedostateczne opłacenie należności Skarbowych zgodnie z przepisami stemplowymi ulegają wielokrotnej karze pieniężnej.

Urzędy Skarbowe w stosunku do prywatnych odbiorców tych zaświadczeń wymierzają odnośne grzywny, zaś w stosunku do wystawców wymiar kar przeważnie nie był praktykowany.

Dla uniknięcia jednak bezwzględnego stosowania odnośnych sankcji karnych w przyszłości, upraszam o wyjaśnienie Księżom Proboszczom konieczności ścisłego przestrzegania przepisów stemplowych.

(—) *J. Malecki*,
Dyrektor.

Droga dziecięctwa duchownego.

Rozmyślenia na wszystkie dni w roku, napisał ks. L. P. Kielce 1923 r. str. 325. Nakładem i czcionkami drukarni św. Józefa na Karczówce. Do nabycia w Zarządzie drukarni, Kiejce-Karczówka. Cena 1.50 złp.

Dnia 29 kwietnia 1923 r. Ojciec św. Pius XI zaliczył uroczyste w poczet błogosławionych czcig. Teresę od Dzieciątka Jezus karmelitankę, zmarłą dn. 30 września 1897 r. w Lisieux we Francji. Żywot jej, napisany przez nią samą na rozkaz przełożonych, przetłumaczony został na wszystkie niemal języki świata. Błogosławiona Teresa wypukła w nim tę prawdę, że stosunek nasz do Boga ukształtować należy w sposób bardziej prosty, dziecięcy, serdeczny i ufny, niż to może miało miejsce dotychczas. Równocześnie dowiadujemy się od niej, jakie warunki dusza spełnić musi, żeby z taką prawdziwą dziecięcą ufnością odnosić się mogła do Boga. Na tych zasadach, zaczerpniętych z życia błog. Teresy oraz jej listów i poezji oparte są rozmyślenia, zawartę w omawianej książce. Autor dzieli je na 3 księgi. W pierwszej, zatytułowanej „O Ojcu twoim w niebie” po nakreśleniu w szeregu rozmyślań (9) wzniosłego celu chrześcijanina, jako dziecka Bożego przez łaskę, autor pragnie temuż dziecku dać poznać Ojca jego w niebieszech. W księdze drugiej p. n. „Boski wzór dziecięctwa duchownego” wskazuje Dziecię Jezus od zarania jego życia ziemskiego, jako niedościgniony wzór wszelkich cnót, szczególnie zaś onej przedziwnej prostoty i szerokości, które cechować winny dusze Bogu oddane.—Wreszcie w księdze trzeciej p. t. „Nazaret” staje przed nami Pan Jezus w zaciszu domu Nazareckiego, jako wzór cnót rodzinnych i społecznych, przedewszystkiem

zaś bogomyślności w cudnej harmonji z pracą i obowiązkami stanu, a wszystko zawsze oparte na miłej Bogu prostocie ducha.

Rozmyślenia są stosunkowo krótkie ale w treść bogate; każde z nich daje obfity materiał do rozmyślenia dla osób duchownych i świeckich.

Stosownie do c. 130 egzamina Kapłanów, święconych w r. 1921, 1922 i 1923, odbędą się w Seminarjum dn. 10 i 11 grudnia r. b. z Pisma św. (De inspiratione), z Teologii Dogmatycznej (De Romano Pontifice), z Teologii Moralnej (De Praeceptis Divinis, praeter 7-um), z Prawa Kanonicznego (De censuris), z Obrzędów (De defectibus Missae).

Rozkład rekolekcyj dla Duchowieństwa diecezjalnego:

- I serja. Początek 14 lipca wieczorem — koniec 17 lipca wieczorem.
II serja. Początek 21 lipca wieczorem — koniec 24 lipca wieczorem.
-

Dnia 10 czerwca r. b. ma przybyć do Wilna wagon wina mszalnego. Kto z WW. Księży opłaci wino przed tą datą będzie miał je po cenie kosztu. Wino może być przechowywane w piwnicach Seminarjum i w miarę potrzeby zabierane.

Cena 3 złote za litr plus kosztu przewozu. Pieniądze przysyłać na ręce Prokuratora Seminarjum Ks. R. Dronicza.

Zakłady artystyczno-kościelne i odlewnia dzwonów Stanisława Morawskiego ul Grzybowska 94, Warszawa telefon 81 — 93, konto czekowe P. K. O. — 4490. Odlewa dzwony z własnych i powierzonych materiałów. Na składzie posiada w wielkim wyborze gotowe: Stacje Męki Pańskiej z masy stiukowej lub mozaikowej, wykonane artystycznie w wypukłorzeźbie, w różnych stylach i wielkościach, polichromowane lub utrzymane w jednym kolorze, Figury Świętych Pańskich, Jasełka, Groby Wielkanocne, i rezurekcje z masy mozaikowej lub metalowe, Żyrandole, Lichtarze, Krucyfiksy, Latarnie procesyjne, Dzwonki akordowe i pojedyncze, Lawaterze, Kropielnice i t. p. Na zamówienie wykonuje: Ołtarze, Ambony, Chrzcielnice, Konfesjonały, feretry, ławki kościelne i t. p.

Z KURJI DIECEZJALNEJ WILEŃSKIEJ.

Wilno, dn. 26 maja 1924 r. Nr. 1770.

X: Lucjan Chalecki,
Kancleż Kurji.
